

Hoe moeilijk is het om openhartig over de dood te praten op het werk?

Collega's Emma (26) en Martine (59) geven het een kans

Over de vakantie, over de kinderen of over het weer: elke dag hebben we het met onze collega's in de koffiehoek op het werk over vanalles en nog wat. Maar er zijn ook onderwerpen die gevoeliger liggen, en die zeker op de werkvloer moeilijk blijken om aan te snijden. De dood is er daar één van. Wij zochten en vonden twee collega's die voor het eerst openhartig praten over rouw, sterven en afscheid nemen.

63 procent van de Vlamingen vindt de dood een taboe. Dat blijkt uit een recent onderzoek van uitvaartspecialist DELA en Het Laatste Nieuws. Toch kan het net geruststellend zijn om voorbereid het onvermijdelijke tegemoet te gaan. Door zelf op voorhand zaken te regelen en te bespreken, bespaar je je omgeving heel wat praktische en financiële zorgen. Je collega's lijken dan misschien niet de ideale gesprekspartner, toch is de werkvloer – een plek waar we heel wat tijd doorbrengen – misschien wel de geschikte plek om belangrijke levensvragen ter sprake te brengen. Collega's Emma (26) en Martine (59) werken nauw met elkaar samen, maar praten nu pas voor het eerst over de dood. Twee generaties in een openhartig

gesprek, over een ongewoon onderwerp op een ongewone plek.

Voelt het oncomfortabel om op het werk over de dood te praten?

Emma: “Oncomfortabel is niet het juiste woord, maar erover praten hangt een beetje af van het moment. Als er net iemand gestorven is, bijvoorbeeld, is het niet zo heel gek om het daarover te hebben. Mijn mening geven over de dood en sterven, vind ik persoonlijk niet zo moeilijk.”

Martine: “Ik vind dat wel een beetje oncomfortabel. Eenvoudigweg omdat ik er een heel andere visie op leven en dood op nahoud dan de meeste mensen die ik ken. Ik vind dat we allemaal te lang leven. Voor mij hoeft dat persoonlijk niet. Ik sterf liever tien jaar te vroeg dan tien jaar te laat. Maar het is niet altijd makkelijk om daarvoor uit te komen.”

Zijn jullie bang voor de dood?

Emma: “Als kind had ik wel nachtmerries over de dood. Ik was zo bang dat het plots allemaal gedaan kon zijn. Maar dat heeft elk kind wel, niet?”

Martine: “Ik had dat niet, neen. Ik was wel erg bang dat mijn ouders of familie zouden sterven. Dat heb ik nu nog. Als ik morgen sterf, is dat oké. Maar als mijn kinderen zouden sterven ... Mijn grootmoeder is 102 jaar oud geworden, vijf van haar zes kinderen waren al overleden voor zij stierf. Als je 20 jaar langer leeft dan de gemiddelde mens, zie je veel mensen rondom je wegvallen. Haar ouders, haar broers, haar zussen, haar neven en nichten, haar kinderen ... Net daarom hoef ik niet stokoud te worden.”

Emma: “Ik wil wel graag oud worden, maar er zijn inderdaad grenzen. Ik ken iemand die alles uit het leven heeft gehaald en dan op haar zeventigste plots gestorven is. Daar zou ik voor tekenen. Liever dat dan langzaam af te takelen. Niet alleen voor mij, maar ook voor de mensen rondom mij.”

Jullie praten zelden of nooit over de dood. Betekent dat dat je er zelf niet mee bezig bent?

Martine: “Ik ben daar soms wel mee bezig. Ik weet althans wat ik wil. Zo wil ik zeker niet in een kerk begraven worden en wil ik dat mijn begrafenis zo milieuvriendelijk gebeurt. Mijn lichaam mag wat mij betreft naar de wetenschap gaan. Mijn begrafenis mag vooral niet triestig worden. Tijdens de crematie wil ik dat ze The Show Must Go On van Queen spelen. (lacht) Het moet het feest van mijn leven worden. Champagne voor iedereen! Als mijn gezin en ik op een begrafenis zijn, zeg ik hen wel eens: ‘Dit wil ik niet. Dat weten jullie, hé?’”

Emma: “Ik voel mezelf nog te jong om al bij mijn eigen dood stil te staan. Ik wil een crematie, maar met de muziek ben ik echt nog niet bezig. Als er in mijn nabije omgeving iemand sterft, denk ik wel eens: ik zou er toch werk moeten van maken om alle papieren in orde te brengen. Als ik morgen terminaal ziek word en in het ziekenhuis beland, wil ik niet dat ze mij daar zo laten liggen. Ik zou dat graag op papier willen zetten.”

Zet zelf de eerste stap, maak je afscheid bespreekbaar. [Uitvaartspecialist DELA staat je bij met raad en daad.](#)